

[M. Larsen.]

meget knebne Forhold paa Domhuset. I Politivagten, der findes paa Raadhuset, er Forholdene endnu ringere; Lokalerne er meget daarlige og alt for smaa. Pladsen til en ny Politigaard er for længst eksproprieret, ryddet og planeret. Med lidt god Vilje fra Byggenævnets Side skulde det vel være muligt at faa Materialerne stillet til Raadighed til det saaledes foreslaaede Byggeri til Fordel for Politiet.

Endvidere vil jeg gerne rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Handelsminister angaaende Varefordelingen. Jeg tænker her væsentligt paa Tilgangen af Brændsel til Elektricitetsværkerne i Hovedstaden, paa Sjælland og i Jylland. Det forekommer mig ligesom den ærede sidste Taler, at vi i Provinsen, særlig i Jylland, i nogen Grad bliver forfordelt i Forhold til Sjælland og København. Siden Besættelsen er Jylland fra Holstebro til Aabenraa og fra Aabenraa til Aarhus sammensluttet elektricitetsmæssigt set. Inden for hele dette sammenkoblede System er der i Kraft installeret ca. 100 000 Kilowatt. Heraf er de ca. 25 pCt. oliedrevne Maskiner, og disse er praktisk talt gaaet i Staa grundet paa Oliemangelen. De øvrige 75 000 installerede Kilowatt er rigelige til at dække Forbruget inden for Omraadet, naar de vel at mærke forsynes med ordentligt Brændsel, men her er det, det kniber. Vi er i Jylland henvist til næsten udelukkende at bruge indenlandsk Brændsel. Herved sænkes Maskinernes Ydeevne med ca. 20 pCt., saa vi gaar ned paa ca. 60 000 Kilowatt, og det er knapt nok til at dække Behovet. Med en lille Smule godt Brændsel vilde vi kunne klare os igennem uden nogen Regulering og uden nogen Tvangsrationering af Strøm, og dette bør i alle Tilfælde undgaas. Jeg beder derfor den højtærede Handelsminister foranledige, at ogsaa vi i det sydlige Jylland maa faa en lille Smule godt Brændsel til-delt.

Til Slut vil jeg gerne rette et Par Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg har set, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har omtalt Forholdene angaaende Beskyttelsen af den fynske Kyst mod Kattegat, men vi har her i Danmark en Masse Kyster og Strande langs vore Fjorde og Vige. Disse Strande og Kyster lider ilde af Storm og Sø hver Vinter. Jeg har lagt Mærke til, at mange Steder langs Kolding Fjord — og det er sikkert ligesaadan ved andre Fjorde og Vige — udhuler og underminerer Strømmen og Bølgeskvalpet Skrænter og Skraaninger.

Mange Kvadratmeter Jord forsvinder paa den Maade i Havet aarligt. Det er Tab af Land, og dette Tab bør undgaas, og det kan undgaas ved Hjælp af næsten udelukkende danske Materialer. Et rationelt System med Fasciner og Stensætninger vil modvirke denne Kalamitet og bør iværksættes. Afhjælpningen af de Brist, jeg her har paapeget, vil skabe en betydelig Mængde Arbejde til Gavn og Glæde for mange arbejdsløse Arbejdere, og endvidere vil det betyde baade skønhedsmæssig og økonomisk Vinding for vort Land i den ellers saa mørke og onde Tid, vi er inde i.

Kristian Nygaard: Jeg har en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister. Den 29. April i Aar, da vi her i Salen forhandlede om Forslag til Lov om Efterskolen, rettede jeg et Spørgsmaal til den daværende Undervisningsminister angaaende Friskolens økonomiske Stilling, der i disse Aar er særlig vanskelig. Undervisningsministeren svarede særdeles imødekommende, idet han erkendte, at Friskolerne i Øjeblikket har saa trange Kaar, saa hvis der ikke ydes dem en Haandsrækning, vil en stor Del af dem ikke kunne opretholdes af økonomiske Grunde. Mange vil mene, at det vilde betyde en stærk Forringelse af hele den naturlige Skoleudvikling herhjemme, hvis blot en betydelig Del af de særprægede Forældreskoler, der her er Tale om, maatte standse af økonomiske Grunde, og derfor vilde Regering og Rigsdag øve en god og fortjenstfuld Gerning ved at finde en Form for økonomisk Støtte, som kan bidrage til at hjælpe de paagældende Børneskoler, der har været med til at præge hele den offentlige Skole, ud over de økonomiske Vanskeligheder, der tynger saa haardt for Øjeblikket.

Trange økonomiske Kaar er ikke ukendte inden for Friskolen, men vi maa vel huske paa, at de Forældre, der benytter Friskolen, fremdeles maa være med til at betale de stigende Udgifter, der er en naturlig Følge af den nye Folkeskolelov. Og det er ikke helt Smaasummer, det her drejer sig om for Friskolens Bærere, da Udgifterne til deres egen Skole ogsaa bliver betydelig større, naar Friskolens ydre Forhold, Bygninger, Undervisningsmidler og Lærerlønninger, skal være tidssvarende.

Det vilde straks betyde noget, hvis Staten virkelig stillede Børnene i Folkeskolen og Friskolen lige med Hensyn til Tilskud; men det maa erkendes, at det ikke er Forskellen paa Statens Tilskud til de to Skoleformer, der skaber de store økonomiske